

ніє нахóжда въ свѣзатъ на вѣць тѣ: а втóро то сѧ
шнобава на истинно то слово Бóжіе. Познаніе то на
вѣра та є пресквършено, и оудалено ѿ всѧко сомнѣ-
ніе, и полеснш бы ны прелѣстило всѧко дрѹго разъ-
женіе человѣческо наї ёсно и наї крѣпко, нежели сло-
во то Бóжіе давы съгalo икогда. Тъка прилича-
ше да сѧ докази бытіе то Бóжіе, и да разсѣдлимъ про-
страннш за Неговы тѣ свойства, ако не быхмы гово-
рили доболниш за това въ първа чать ѿ (§ б. — § є.)

(б) Святá та вѣра ѿкryива намъ превысока та
тайна на Пресвятуѧ Тройца: Сирѣчъ, какъ Бóгъ сый
единъ по существѣ є въ три лица, Бóгъ Отецъ, Бóгъ
Сынъ, Бóгъ Дѹхъ Святый: обаче не сѧ три Бóзи, но
единъ Бóгъ, защо то є едно само существо Отецъ
є Господь, Сынъ є Господь, Дѹхъ Святый є Господь:
обаче не сѧ три Господа, но единъ Господь. Отецъ
є Всемогущъ, Сынъ є Всемогущъ, и Дѹхъ Святый є
Всемогущъ: обаче не сѧ три Всемогущи, но единъ Все-
могущъ Бóгъ. Вѣрвамъ въ Бога Оца, вѣрвамъ въ
Бога Сына, вѣрвамъ въ Бога Дѹха Святаго: обаче
не сѧ три вѣры, но една. Слѹжъ Бóгъ Отцъ, слѹжъ
Бóгъ Сынъ, слѹжъ Бóгъ Дѹхъ Святомъ: обаче не сѧ
три служенія, но едно служеніе, едно поченіе едно по-
клоненіе, едно прославленіе на Святѣ Тройца. Отецъ є ни
созданъ, ни рожденъ: Сынъ не созданъ, но ѿ Отца
рожденъ: Дѹхъ Святый, ни созданъ, ни рожденъ, но ѿ
Отца исходашъ. Предвѣчно є рожденіе то на Сына
Бóжія, предвѣчно и исхожденіе то на Дѹха Святаго.